

[Hans Nielsen.]

at gøre, hvilket jeg senere skal komme til. Men i det store og hele kan vi jo kun glæde os over, saaledes som de økonomiske Forhold har udviklet sig, at den højtærede Finansminister straks fra sin Tiltrædelse som Finansminister i 1929 anlagde en meget sparsommelig Statshusholdning. Og vi maa ogsaa erkende, at den nuværende Finansminister har foretaget meget store Beskæringer og Nedsættelser paa Finansloven; saa store har de endogsaa været, at det har været vanskeligt at faa dem gennem Rigsdagen, og den højtærede Finansminister er flere Gange gaaet tilbage fra Finansudvalget uden at kunne gennemføre de Nedsættelser, som han vilde gennemføre.

Jeg synes, at dette fortjener at fremhæves, thi som de økonomiske Forhold har udviklet sig i vort Land som i andre Dele af Verden, er det blevet af den største Betydning, at Finansministeren straks fra Begyndelsen har udvist en saadan Økonomi, som Tilfældet har været.

Jeg maa ogsaa fremhæve, at den højtærede Finansminister til Trods for Tidernes Vanskelighed har afbetalt 100 Mill. Kr. paa Statsgælden i de 3 Aar, der er gaaet. De fleste andre Lande i Verden er vistnok gaaet den modsatte Vej; i Stedet for at afbetale paa Statsgælden har de vist forøget deres Statsgæld, men det er ikke en Politik, som ligger for den nuværende Finansminister, og det er sikkert glædeligt, at vi i alle Tilfælde har faaet disse Afdrag præsteret, thi med den Udvikling, det hele tager, kan det vel være vanskeligt i Fremtiden at afbetale paa Statsgælden.

Men til Trods for at vi saaledes har afbetalt 100 Mill. Kr. paa Statsgælden, har den højtærede Finansminister alligevel i de sidste 2 Aar, 1930 og 1931, kunnet stille over 100 Mill. Kr. til Raadighed til Udførelse af offentlige Arbejder; en stor Del af disse Penge er anvendt under Ministeriet for offentlige Arbejder, men under alle Ministerier er der givet meget store Bevillinger til at igangsætte Arbejde og mildne paa Krisen.

Hvis De holder disse 2 Poster sammen, de 100 Mill. Kroners Afbetaling paa Statsgælden eller mere — jeg har ikke Tallet nøjagtigt, men det er over 100 Mill. Kr. — og det, der er anvendt til offentlige Arbejder, saa vil De se, at det er meget store Beløb, der er Tale om alene paa disse 2 Poster paa Statens Regnskab.

Men der er givet mange andre store Bevillinger i det sidste Aar. Først og fremmest har vi de 50 Mill. Kr., der er givet til de

kriserante Landmænd, og de 50 Mill. Kr., der vel alt i alt er givet til de arbejdsløse. Der har vel været mange, som har været misfornøjede med, at man har givet disse Bevillinger. Det kan vel ikke være anderledes, end at de, der maa bære Byrderne, knurrer en Gang imellem over de mange Penge, som blev givet til Landmændene; det kan ikke undre nogen, at der hist og her har været Utilfredshed dermed. Men alligevel tror jeg, at selv de, der har maattet betale Skatterne, vil erkende, naar de nuser, hvorledes det hele har udviklet sig, at det var af den største Betydning og ganske nødvendigt for vort Land, at vi bevilgede disse Penge til Landbruget. Thi disse 50 Mill. Kr. har dog hjulpet Landbruget og hjælper det endnu i Dag ud over Øjeblikkets Vanskeligheder.

Det er rigtigt, at dette Beløb ikke gør Landbruget til et rentabelt Erhverv, det skal jeg villigt erkende; det gør heller ikke de 10 Mill. Kr., som vi har givet ved Akkordlovgivningen. Det er helt andre Ting, som vi slet ikke raader over, der skal gøre Landbruget til et rentabelt Erhverv. Det vil jeg gerne sige specielt til det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal, som om et Øjeblik kommer paa Talerstolen, og som vel for tusinde Gang vil gentage, at Landbruget skal gøres til et rentabelt Erhverv.

Men hvad er nødvendigt, for at Landbruget kan blive til et rentabelt Erhverv? Jeg staar her med en Skrivelse, som Mejeriernes Organisation tilsendte Valutaudvalget, og hvori de begynder med at sige, at Landbruget har baseret saa at sige hele sin Smørfabrikation alene paa Udlandet. Og det er jo sandt, største Parten af den danske Landbrugsproduktion er baseret paa at sælges i fremmede Lande, kun en mindre Del af den sælges her i Danmark. Men som Følge deraf er det danske Samfund heller ikke i Stand til at øve en afgørende Indflydelse paa, om Landbruget er rentabelt eller ikke. Det er det danske Samfund ikke i Stand til; selv om vi vilde betale en nok saa høj Pris for Smør og Flæsk her i Landet, blev Landbruget ikke rentabelt, naar det skulde afsætte de Masser af Landbrugsvarer, som skal afsættes i Udlandet, til de Priser, som de maa afsættes til nu. Det er altsaa Priserne i Udlandet, det er galt med; det er der, Aarsagerne ligger til Landbrugets Vanskeligheder, og de afhjælpes ikke ved nogen indre Foranstaltning; det kan det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal ikke ret vel paastaa.

Derfor erkender jeg villigt, at de 50 Mill. Kr., det danske Samfund gav til de